Súd:	Okresný súd Prešov
Spisová značka:	29C/49/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8114203827
Dátum vydania rozhodnutia:	17. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Diana Vlčková
ECLI:	ECLI:SK:OSPO:2018:8114203827.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prešove sudkyňou JUDr. Dianou Vlčkovou v právnej veci žalobkyne: U. H., W.. X.X.XXXX, M. F. U. XX, XXX XX T., právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou Eva Petránová s.r.o., so sídlom Puškinova 16, 080 01 Prešov, proti žalovanému: 1. Gymnázium J. A. Reymana Prešov, so sídlom Mudroňova 20, 080 01 Prešov, právne zastúpený advokátom JUDr. Ladislavom Lukáčom, so sídlom Hlavná 17, 080 01 Prešov, 2. Ministerstvo obrany SR, IČO: 30 845 572, so sídlom Kutuzova 8, 832 47 Bratislava, za účasti intervenienta: Generali poisťovňa, a.s., IČO: 35 709 332, so sídlom Lamačská cesta 3/A, 841 04 Bratislava, právne zastúpeného MST PARTNERS, s.r.o., IČO: 36 861 545, so sídlom Zámocké schody 2/A, 811 01 Bratislava, o náhradu škody, náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia a náhradu nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

I. Konanie z a s t a v u j e v časti o zaplatenie 1 572 Eur titulom nároku na náhradu za bolesť za poškodenie driekovej chrbtice.

II. Vo vzťahu k výroku I. p r i z n á v a žalovaným v 1. a 2. rade a intervenientovi voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

III. V prevyšujúcej časti z a m i e t a žalobu voči žalovanému v 2. rade.

IV. Vo vzťahu k výroku III. p r i z n á v a žalovanému v 2. rade voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %

V. Žalovaný v 1. rade j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 2 358 Eur titulom náhrady za bolesť a sumu 3 772,80 Eur titulom náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

VI. Vo vzťahu k výroku V. p r i z n á v a žalobkyni voči žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.
VII. Žalovaný v 1. rade j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 1 315,17 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

VIII. V prevyšujúcej časti žalobu o zaplatenie ďalšej škody z a m i e t a.

IX. Vo vzťahu k výroku VII. a VIII. p r i z n á v a žalovanému v 1. rade a intervenientovi voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 60 %.

X. Z a m i e t a žalobu o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 4 500 Eur.

XI. Vo vzťahu k výroku X. p r i z n á v a žalovanému v 1. rade a intervenientovi voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

XII. P r i z n á v a štátu voči žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobou doručenou súdu dňa 10.2.2014 žiadala zaviazať žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne na náhradu škody, náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia a náhradu nemajetkovej ujmy v celkovej výške 17 529,39 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Žalobu odôvodnila tým, že žalovaný v 1. rade dňa 16.5.2012 požiadal žalovaného v 2. rade o uzavretie dohody, ktorej predmetom bola realizácia „Kurzu na ochranu života a zdravia“ v objektoch žalovaného v 2. rade. Na základe uzatvorenej dohody bolo dňa 21.6.2012 vykonané podujatie uvedeného kurzu v areáli Sokolovských kasární v Prešove.

3. V čase o 9:25 hod. došlo k úrazu žalobkyne počas uvedeného kurzu, pri ktorom utrpela viacnásobné zlomeniny predkolenia, trhlinu meniska s operačným zákrokom a v priamej súvislosti s tým poškodenie driekovej chrbtice. Uviedla, že v zmysle ust. § 152 písm. c/ zák. č. 245/2008 Z. z. sú školy a školské zariadenia pri výchove a vzdelávaní povinné zaistiť bezpečnosť a ochranu zdravia detí a žiakov. V rozhodnom období bola oslobodená od štúdia predmetu telesná výchova od 1.3.2012 do 30.6.2012, pričom v rámci štátneho vzdelávacieho programu, ktorý predstavuje záväzný dokument, sa žiaci s oslabeným zdravím na kurze môžu zúčastniť iba so súhlasom lekára a plniť úlohy primerané ich zdravotnému stavu. Zo strany vyučujúceho k realizácii celého kurzu im boli oznámené iba organizačné pokyny bez inštruktáže o bezpečnosti výkonu zlaňovania na pracovisku kurzu. Aj zo záznamu o registrovanom školskom úraze vyplýva, že žalobkyňa postupovala obvyklým spôsobom a z jej strany nedošlo k porušeniu žiadneho predpisu, práve naopak, bolo konštatované zanedbanie výkonu pedagogického dozoru Y.. Y. a priznaná nedôslednosť v jeho výkone.

4. Zo strany zodpovedného príslušníka ozbrojených síl bola zanedbaná inštruktáž o bezpečnosti výkonu samotného zliezania na pracovisku, nebola jej poskytnutá podrobná inštruktáž o spôsobe zlaňovania ani výstroj tak, ako si realizovaná činnosť vyžadovala. Zároveň z priloženej dokumentácie je zrejmé, že študenti nemali pri zlaňovaní steny obuv požadovanej kvality, ktorá je pri takto fyzicky náročnej činnosti nevyhnutná.

5. Na základe uvedeného, si žalobkyňa uplatňuje za registrovaný školský úraz náhradu za bolesť (koleno + členok) v bodovom ohodnotení na základe lekárskych posudkov vo výške 205 bodov v celkovej výške 3 223 Eur, náhradu za bolesť (driekova chrbtica) voľnou úvahou vo výške 100 bodov v sume 1 572 Eur, ako aj náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia na základe predloženého lekárskeho posudku vo výške 60 bodov v celkovej výšky 944 Eur. Uvedený nárok si uplatňuje zvýšený o 50 % v celkovej sume 1 416 Eur.

6. Ďalej si žalobkyňa uplatnila nárok na nemajetkovú ujmu vo výške 4 500 Eur z dôvodu obmedzení následkom úrazu spočívajúcich v obmedzeniach pri získaní životnej poistky, bolesti pri dlhom sedení, v obmedzení športovej aktivity, strata času pri vykonávaní domácich rehabilitačných cvičení, nosením bedrového pásu, ako aj užívaním liekov proti bolestiam.

7. V nadväznosti na vyššie uvedené si uplatnila účelne vynaložené náklady spojené s liečením za obdobie od 21.6.2012 do 31.3.2013 vo výške cestovných náhrad spojených s jej prevozmi do odborných ambulancií a ústavných zariadení vo výške zodpovedajúcej súčtu spotreby PHM vrátane amortizácie spolu vo výške 1 094,70 Eur, poplatkov spojených s užívaním liekov vrátane poplatkov za pobyt v nemocnici vo výške 500 Eur, náhrada za ušlú tržbu otca žalobkyne vo výške 2 975 Eur, právneho poradenstva vo výške 600 Eur a nákladov za kúpeľnú liečbu vo výške 1 648,69 Eur.

8. Žalovaný v 1. rade sa k žalobe vyjadril až na pojednávaní konanom dňa 22.10.2014 s uvedením, že základ nároku žalobkyne síce je daný, ale táto v prevažnej miere zavinila svoje poškodenie zdravia. V čase registrovaného školského úrazu už bola plnoletá, oslobodená od telesnej výchovy, a preto sama mala zvážiť svoje schopnosti a možnosti pri účasti na uvedenom kurze.

9. Žalovaný v 2. rade žiadal žalobu voči nemu ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že všetci účastníci kurzu boli oboznámení so všeobecnými bezpečnostnými opatreniami, ako aj so špecifickými bezpečnostnými opatreniami na jednotlivých pracoviskách. Zároveň boli poučení, že sú povinní bezodkladne oznamovať nedostatky alebo skutočnosti, ktorých následkom by mohlo byť poškodenie zdravia seba alebo iných pri plnení úloh kurzu. Žalobkyňa neuviedla riadiacemu pracovníkovi na pracovisku skutočnosti, ktoré by jej bránili vykonaniu zlanenia a uvedenej činnosti sa zúčastnila dobrovoľne. Žalobkyňa ani pedagogický doprovod neupozornili riadiaceho pracovníka na skutočnosť, že ide o študentku v čase konania kurzu a minimálne 6 mesiacov pred konaním kurzu oslobodenú od telesnej výchovy zo zdravotných dôvodov. V prípade, ak by na túto skutočnosť riadiaceho pracovníka upozornili, nebolo by s ohľadom na zvýšené riziko úrazu tejto dovolené zúčastniť sa zlaňovania steny. Zo strany druhej mechanizovanej brigády bolo zabezpečené dostatočné poučenie o bezpečnostných opatreniach, boli poskytnuté adekvátne ochranné pomôcky (horolezecká prilba, chrániče kolien, ochranné kožené rukavice, sedací úväz a ostatný potrebný materiál), bol dodržaný metodický postup a každému účastníkovi jednotlivo bol riadne vysvetlený postup pri zlaňovaní a inštruktáž potrebných techník s nácvikom.

10. Intervenient po svojom vstupe do konania uviedol, že zo žaloby nie je zrejmé, aký protiprávny úkon žalovaného v 1. rade ako základný predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu by mal zakladať zodpovednosť za škodu uplatnenú žalobkyňou. Porušenie všeobecnej prevenčnej povinnosti, ktoré je v žalobe uvedené podľa názoru intervenienta nestačí pre vznik zodpovednosti za škodu v tomto prípade, navyše túto prevenčnú povinnosť porušila práve žalobkyňa s tým, že sa dobrovoľne zúčastnila zlaňovania vedomá si svojich zdravotných problémov.

11. Zo žaloby zároveň nie je jasné, či má ísť o subjektívnu alebo objektívnu zodpovednosť za škodu. Žaloba obsahuje viacero účelových tvrdení a špekulácií, množstvo nepresných alebo nepodstatných údajov a celý zdravotný stav žalobkyne dáva do súvislosti s predmetným úrazom. Konštatované ťažkosti s kolenom a poškodenie chrbtice s poukazom na vyjadrenie posudkového lekára zjavne nesúvisí s uvedeným úrazom.

12. Uplatnená tržba otca žalobkyne takisto nie je predmetom poistného krytia, poškodený má právo na náhradu ušlého zisku, ktorý musí preukázať daňovým priznaním za príslušné zdaňovacie obdobie, avšak v tomto prípade chýba príčinná súvislosť medzi práceneschopnosťou žalobkyne a ušlým ziskom jej otca. Takisto nárok na náhradu nemajetkovej umy nie je krytý poistením zodpovednosti za škodu žalovaného v 1. rade a tento nebol ani dostatočne preukázaný.

13. Súd na základe skutkových tvrdení žalobkyne, popretí skutkových tvrdení žalovaných a intervenienta, oboznámením posudkov, lekárskych správ, dokladov o poplatkoch za lieky, parkovného a v nemocnici; záznamom o registrovanom školskom úraze, zmluvami o postúpení pohľadávky, nákladmi za liečenie, znaleckým posudkom Y.. T. V. Č.. X/XXXX, ako aj jeho odborným stanoviskom, špecifikáciou cestovných náhrad a ušlej tržby otca žalobkyne, vrátane výsluchov žalobkyne, svedkov F. Y., Y. S., A. T., Y. C., Y. T., C. J., ako aj ďalším spisovým materiálom zistil tento skutkový stav:

14. Dňa 22.6.2012 bol spísaný záznam o registrovanom školskom úraze (č. l. 55) za účasti žalobkyne, pedagogického dozoru a dvoch svedkov, z ktorého vyplynulo, že žalobkyňa dňa 21.6.2012 o 9:25 hod. utrpela úraz pri zlaňovaní steny v rámci Kurzu ochrany života a zdravia, pri ktorom utrpela úraz pravej dolnej končatiny. Pedagogický dozor vykonával Y.. F. Y., ktorý v záverečných častiach hodín telesnej výchovy od 13.6. do 19.6.2012 vykonal teoretickú inštruktáž k realizácii celého kurzu (organizačné pokyny). Zároveň pred realizáciou uvedenej techniky zlaňovania bola realizovaná odborná inštruktáž zo strany príslušníka ozbrojených síl.

15. Dňa 21.6.2012 na podnet zákonných zástupcov žalobkyne bolo realizované stretnutie vedenia školy s vedúcim kurzu a pedagogickým dozorom, zo záverov ktorého vyplynulo, že došlo k zlyhaniu pedagogického dozoru, ktorý umožnil účasť žalobkyne na uvedenom kurze napriek tomu, že žalobkyňa bola oslobodená od telesnej výchovy. Vedúci kurzu konštatoval, že podľa štátneho vzdelávacieho programu sa žiaci s oslabeným zdravím na kurze môžu zúčastniť iba so súhlasom lekára a plnia úlohy primerané svojmu zdravotnému stavu.

16. Žalobkyňa rozhodnutím žalovaného v 1. rade zo dňa 27.4.2012 (č. l. 124) bola oslobodená od štúdia predmetu telesná výchova v čase od 1.3.2012 do 30.6.2012.

17. Podľa odporučenia ošetrujúceho lekára (č. l. 126 zo dňa 17.4.2012) mala byť žalobkyňa zaradená do zdravotnej skupiny „jedinci chorí“ s povolením liečebnej telesnej výchovy ako súčasti komplexnej liečebno-preventívnej starostlivosti so zákazom tréningu, pretekania sa, ako aj povinnej školskej telesnej výchovy.
18. Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že v 1. deň kurzu boli zo strany príslušníkov ozbrojených síl realizované jednotlivé ukážky na pracoviskách. Pokiaľ ide o techniku zlaňovania, bola im predvádzaná ukážka asi v rozsahu 15 minút a následne si túto techniku mohli vyskúšať jednotliví študenti. Väčšina študentov váhala, avšak pedagogický dozor (T.. Y.) ju strčil do ramena, aby išla na uvedenú techniku. Príslušník ozbrojených síl jej dal výstroj, dostala krátku 2-minútovú inštruktáž, ako sa má dostať na stenu a zliezť ju. Potom, ako pristúpila k realizácii techniky zlaňovania, nezvládla prechod zo strechy na stenu budovy a v dôsledku pošmyknutia nohy došlo k jej úrazu.

19. Zo strany pedagogického dozoru nebolo realizované k uskutočneniu kurzu žiadne poučenie, boli oznámené len organizačné pokyny. V dôsledku trvalých následkov po úraze je výrazne obmedzená vo výkone športových aktivít, ktoré do úrazu vykonávala. Ďalej pre poškodenie driekovej chrbtice má problémy so sedením či už v rámci vyučovacieho procesu, tak aj pri cestovaní do školy, kedy je nútená využívať ležadlové alebo lôžkové vozne.

20. Svedok F. Y. uviedol, že v čase kurzu pôsobil ako pedagogický dozor a pred jeho uskutočnením prebiehalo poučenie študentov vo vzťahu k organizačným pokynom kurzu, ako aj poučenie o bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci. Na začiatku kurzu sa urobila prezencia a príslušníci ozbrojených síl následne realizovali poučenia na jednotlivých stanoviskách kurzu. Obsahom poučenia pri realizácii techniky zlaňovania bolo, ako sa majú istiť, taktiež poučenie týkajúce sa detailov presunu na strechu a samotného zlaňovania. Pokiaľ išlo o študentov oslobodených od telesnej výchovy, nebolo vyžadované potvrdenie ich zdravotnej spôsobilosti v účasti na tomto kurze. Napriek tomu, že žalobkyňa bola oslobodená od telesnej výchovy, bol presvedčený, že dané stanovisko zvládne. On osobne žiadneho študenta k účasti na uvedenej technike nenútil, bolo to iba na báze dobrovoľnosti a slobodnom rozhodnutí študenta.

21. Svedok Y. S. uviedol, že pri tomto kurze bol spoločný nástup, kde študenti sú informovaní o jednotlivých stanoviskách vrátane bezpečnostného poučenia. Pri danej technike inštruktorom boli všetkým deťom prednesené základné informácie spôsobu zlaňovania a študenti, ktorí mali záujem sa tejto techniky zúčastniť boli daní do sedacích úväzov, dostali prilbu a ďalšie ochranné prostriedky a súčasne boli istení. Pokiaľ ide o samotný obsah poučenia, išlo o všeobecné informácie týkajúce sa istenia, prechodu zo strechy na stenu vrátane spúšťania po stene dole. Pri uvedenej technike bola tenisková obuv študentov považovaná za postačujúcu. Ich účasť na technike bola dobrovoľná, teda žiaden zo študentov nebol nútený k účasti na nej.

22. Svedkyňa A. T. uviedla, že v máji roku 2012 sa zúčastnila na Kurze na ochranu života a zdravia v Sokolovských kasárňach vrátane techniky zlaňovania. Dostala prilbu, chrániče, rukavice vrátane postroja, bolo jej vysvetlené, ako má postupovať pri zliezaní, pri prechode zo strechy na stenu, ako si má sadnúť po tomto prechode, že nemá ruky dávať do skoby a ako má zliezať smerom dole. Toto poučenie bolo realizované vo vzťahu ku každému študentovi, ktorý sa tento techniky zúčastnil. Mala obuté bežecké botasky a nepamätala, či pred uvedeným kurzom zo strany pedagogického dozoru bolo realizované poučenie o zásadách bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci.

23. Svedok Y. C. vo svojej výpovedi uviedol, že sa predmetného kurzu na ochranu života a zdravia zúčastnil, avšak nespomínal si, aby bolo aj realizované zo strany pedagogického dozoru nejaké poučenie. Pamätal si, že zo strany učiteľa bol vyvíjaný tlak na to, aby sa tejto techniky študenti zúčastnili. V jeho skupine boli dobrovoľníci, ktorí sa tejto techniky zúčastniť chceli, ale i tí, ktorí nie. Zo strany pedagóga bol vyvíjaný tlak vo vzťahu k žalobkyni, ktorú slovne vyzval, aby sa tejto techniky zúčastnila a mierne ju potlačil rukou dopredu. Zo strany pedagogického dozoru nebola vykonávaná kontrola bezpečnostných pomôcok, ako aj správnosti obuvi. Každému účastníkovi techniky bola poskytnutá prilba, ale či mali aj iné ochranné prostriedky uviesť nevedel.

24. Svedok Y. T. uviedol, že so žalobkyňou sú bývalí spolužiaci. Bol prítomný na uvedenom kurze na na ochranu života a zdravia a krátko pred jej úrazom sa zúčastnil techniky zlaňovania. Zároveň videl, ako došlo k úrazu žalobkyne. Uviedol, že zo strany pedagogického dozoru bolo realizované poučenie v súvislosti s účasťou na uvedenom kurze, ale nespomenul si, či podpisoval záznam o takomto poučení. Zároveň uviedol, že zo strany príslušníkov ozbrojených síl im boli poskytnuté všetky nevyhnutné informácie, ktoré boli potrebné pre realizáciu techniky zlaňovania s tým, že mu boli poskytnuté ochranné prostriedky, ako aj postroj. Z ich skupiny sa tejto techniky zúčastnil ako prvý, mal obuté tenisky; žalobkyňa sa tejto techniky zúčastnila ako 2. v poradí.

25. Svedkyňa C. J. uviedla, že osobne sa techniky zlaňovania nezúčastnila. Účasť na jednotlivých technikách bola dobrovoľná a sama osobne nevidela, aby niekto dostal pokyn zo strany pedagogického dozoru alebo profesionálneho vojaka k účasti na danej technike. Pred samotným kurzom prebehlo poučenie ako pred každým kurzom, avšak nevedela uviesť, či to bolo v škole alebo už priamo na kurze. Účasť na uvedenej technike bola dobrovoľná. Boli poučení, že musia mať obuv s pevnou podrážkou a zo strany vojakov im boli oznámené inštrukcie týkajúce sa uvedenej techniky.

26. Lekárskym posudkom zo dňa 4.6.2013 (č. l. 73) bola určená hodnota bolestného za úraz členka s dobou liečenia od 21.6.2012 do 20.1.2013 dní v rozsahu 135 bodov a hodnota sťaženia spoločenského uplatnenia za ľahké obmedzenie hybnosti pravého členka v rozsahu 60 bodov. Zároveň lekárskym posudkom bolo určené bolestné za poškodenie vnútorného meniska pravého kolena so začiatkom doby liečenia 31.8.2012 v rozsahu 70 bodov.

27. Žalobkyňa zároveň na základe návrhu na kúpeľnú liečbu zo dňa 6.6.2013 podstúpila kúpeľnú liečbu od 13.8.2013 do 10.9.2013, náklady s ktorou vyčíslila na sumu 1 648,69 Eur špecifikovanú podaním doručeným súdu dňa 28.4.2017 (č. l. 651) pozostávajúcej z nákladov na diaľničnú známku, kúpeľného poplatku, poplatkov za plavecký bazén a nákladov cestovného.

28. Nárok na náhradu za bolesť poškodením driekovej chrbtice určila voľnou úvahou vo výške 100 bodov. Ďalej si uplatnila nárok na zaplatenie odmeny za poskytnutú právnu pomoc na základe zmluvy zo dňa 4.6.2013 v predmete predsporového konania o uplatnenom nároku na náhradu škody v súvislosti s registrovaným školským úrazom faktúrou č. 2013/200 s dátumom splatnosti 14.7.2013 vo výške 600 Eur (č. l. 363).

29. Ďalej si uplatnila náklady spojené s liečením školského úrazu pozostávajúce z poplatkov za lieky vrátane poplatkov za pobyt v nemocnici, ambulantných poplatkov, poplatkov za ortopedické pomôcky, CD dokumentáciu, poplatku za oslobodenie od telesnej výchovy, vstup do fitnescentra, ako aj poplatkov za parkovné v súvislosti s návštevou odborných ambulancií a hospitalizáciou. Špecifikácia uvedených poplatkov vrátane dokladov sa v spise nachádza na č. l. 227 - 243.

30. Ďalšie náklady na liečenie pozostávajú z cestovných náhrad za obdobie od 21.6.2012 do 31.3.2013 pozostávajúce z ceny spotrebovaných PHM a amortizácie v súvislosti s prevozmi žalobkyne do odborných ambulancií a ústavných zariadení vo výške 1 094,70 Eur a nároku otca žalobkyne na ušlú tržbu za rozhodné obdobie vo výške 2 975 Eur. Ich špecifikácia sa v spise nachádza na č. l. 349 - 377.

31. Žalobkyňa aktívnu legitimáciu na uplatnenie nároku na cestovné náhrady, stratu času a kúpeľnú liečbu odvodzuje od uzatvorenej zmluvy o postúpení pohľadávky medzi ňou ako postupníkom a otcom ako postupcom zo dňa 9.7.2013 (č. l. 210).

32. Zo znaleckého posudku Y.. T. V. Č.. X/XXXX vyplýva, že žalobkyňa pri registrovanom školskom úraze utrpela trimaleolárnu zlomeninu pravého členka s malým posunom úlomkov (zlomenina zadnej hrany píšťaly, vnútorného a vonkajšieho členka) a roztrhnutie vnútorného meniska pravého kolena v jeho zadnej časti. Uviedol, že pri vlastnom vyšetrení žalobkyne zistil ľahké obmedzenie hybnosti pravého členkového kĺbu do všetkých smerov v porovnaní s kontralaterálnou končatinou a stredne ťažké obmedzenie hybnosti pravého subtalárneho kĺbu s ľahkým obmedzením pronácie a supinácie chodidla. Chodidlo a členok boli bez opuchu a neurologickej poruchy. Dotyková bolestivosť v oblasti hmatného defektu na vonkajšom členku poukázala na stálu prítomnosť nezhojenia kosti v tejto oblasti. Na základe vyššie uvedených faktov stanovil podľa zák. č. 437/2004 Z. z. sadzbu bodového hodnotenia za bolesť pri úraze členka nasledovne:

- položka 202b - 90 bodov. Počet bodov navýšil podľa § 9 ods. 5 písm. b/ na 110 bodov, a to z dôvodu vzniku pakĺbu časti lomnej línie vonkajšieho členka. Táto komplikácia liečby si nevyžiadala operačný výkon, ani principiálnu zmenu liečby, no relevantne predĺžila bolestivosť pre uvedené poranenie v priebehu liečby.

33. Zároveň určil sadzbu bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia pri úraze členka:
- položka 410a - 60 bodov
- položka 412a - 40 bodov
- položka 427 - 75 bodov.

34. Výskyt pozáťažových opuchov udávaných žalobkyňou pri vlastnom vyšetrení ani pri posledných vyšetreniach inými lekármi zaznamenaný nebol, a preto ho nie je možné jednoznačne verifikovať. Pakĺb časti prierezu vonkajšieho členka síce neovplyvňuje funkciu členka, no chronická bolestivosť v jeho mieste je zjavným poúrazovým trvalým následkom. Tento stav je správny prirovnať k položke 427. Počet bodov za túto položku stanovil vzhľadom na mieru výraznosti klinických prejavov na 75 bodov. Navýšenie sadzby podľa § 10 ods. 4 za uvedené položky na mieste nie je vzhľadom na to, že žalobkyňa uviedla, že jej obmedzenia v bežnom živote sú spôsobené predovšetkým ťažkosťami s chrbticou a kolenom.

35. Pokiaľ ide o poranenie kolenného kĺbu uviedol, že pri vyšetrení dňa 21.8.2012 bola v zdravotnej dokumentácii žalobkyne prvýkrát spomenutá bolestivosť na vnútornej strane pravého kolenného kĺbu. Zo zdravotnej dokumentácie ďalej vyplýva, že v roku 2005 prekonala úraz pravého kolena. Vtedy jej bola magnetickou rezonanciou diagnostikovaná lézia zadného rohu vnútorného menisku 2. stupňa. V tom čase bolo zvažované artroskopické ošetrenie poranenia, ale jeho prejavy boli zvládnuté konzervatívnou liečbou. V januári 2012 žalobkyňa utrpela úraz pravého kolena, avšak po vyšetrení ortopédom nebolo zistené poškodenie menisku. Pri úraze dňa 21.6.2012 mohlo teoreticky vzhľadom na mechanizmus poranenia členka dôjsť súbežne aj k podvrtnutiu kolena. Vzhľadom na to, že žalobkyňa poranenú končatinu nezaťažovala je logické, že záťažovú bolestivosť pravého kolena nemusela pri kontrolách udávať a že prvýkrát ťažkosti s pravým kolenom začala udávať so započatím rehabilitačného procesu. Vzhľadom na nevýrazný klinický nález a úrazovú anamnézu žalobkyne je vysoko pravdepodobné, že k úrazu kolena pri úraze 21.6.2012 došlo, a to tzv. dotrhnutím zadného rohu vnútorného menisku, pri ktorom vznikla jeho lézia 3. stupňa. Z pohľadu poranenia kolenného kĺbu došlo k postupnej úprave stavu, mesiac od úrazu žalobkyňa udáva bolesti na vnútornej strane operovaného kolena. Pokračovala v rehabilitácii a 18.12.2012 bola ukončená ortopédom liečba poranenia kolena, kedy žalobkyňa už neudávala jeho bolesti a mala jeho plnú hybnosť. Pokiaľ v r. 2013 fyziater konštatoval známky jeho instability, táto zjavne nemôže byť v príčinnej súvislosti s predmetným úrazom, keďže vtedy u žalobkyne nedošlo k poraneniu väzov kolena. Na základe vyššie uvedených faktov stanovil sadzbu bodového hodnotenia za bolesť pri úraze kolena:
- položka 173b - 40 bodov

a sťaženie spoločenského uplatnenia:
- položka 400b - 50 bodov.

36. Podľa § 10 ods. 4 je adekvátne vzhľadom na žalobkyňou udávané obmedzenia v športovom a spoločenskom živote z pohľadu ťažkostí s kolenom navýšiť uvedenú bodovú sadzbu na 65 bodov.

37. Ďalej uviedol, že vzhľadom na to, že predpokladaný úrazový mechanizmus a bezprostredný poúrazový stav a priebeh nenasvedčoval poraneniu nervus peroneus a tiež vzhľadom na to, že toto poranenie bolo objektívne vylúčené elektromyografickým vyšetrením sa priklonil k názoru, že žalobkyňa poškodenie nervus peroneus pri predmetnom úraze neutrpela.

38. Pokiaľ ide o ťažkosti s chrbticou v zmysle jej bolestí a funkčnej poruchy, tieto boli prvýkrát u žalobkyne zaznamenané po absolvovaní rehabilitačných procedúr, teda vyše 10 týždňov po predmetnom úraze. Dovtedy pri množstve opakovaných vyšetrení bolesti chrbta neudávala a funkčný nález na chrbtici bol v lekárskej správe z konca augusta 2012 preukázaný ako prakticky normálny. Vzhľadom na to, že klinický nález pri akútnom poranení chrbtice by sa vzhľadom na jej okamžité poúrazové zaťaženie prejavil subjektívne i objektívne, preto ťažkosti s ochorením chrbtice žalobkyne nepokladá za dôsledok predmetného úrazu. Žalobkyňa dňa 8.10.2012 absolvovala vyšetrenie driekovo- krížovej časti chrbtice

magnetickou rezonanciou, ktorá nediagnostikovala akútne traumatické zmeny. Znázornená ňou bola chondróza medzistavcovej platničky, čo znamená jej degeneratívny proces.

39. Na základe výsledkov znaleckého dokazovania žalobkyňa podaním doručeným súdu dňa 8.3.2017 zobrala žalobu späť v časti nároku na náhradu za bolesť za poškodenie chrbtice a zároveň navrhla pripustenie zmeny žaloby v časti nároku na náhradu za bolesť za poškodenie kolena a členka a nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v zmysle záverov predloženého znaleckého posudku vrátane inej ďalšej škody na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 25.2.2017 o ďalšie náklady za liečenie.

40. Súdu predložila dodatok č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 9.7.2013, ktorou žalobkyni bola postúpená pohľadávka pozostávajúca z cestovných nákladov za obdobie od 21.6.2012 do 10.2.2016 vo výške 1 466,04 Eur, náhrada za stratu času vo výške 3 168,72 Eur a nákladov za liečenie vo výške 1 554,21 Eur.

41. Súd prvej inštancie na pojednávaní konanom dňa 29.3.2017 pripustil zmenu žaloby v časti nároku na náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia a v prevyšujúcej časti úpravu petitu žaloby nepripustil z dôvodu, že výsledky doposiaľ vykonaného dokazovania by nemohli byť použité pre rozhodnutie súdu o nároku žalobkyne pozostávajúce z nákladov za liečenie za obdobie od 1.4.2013 do 10.2.2016, ktoré by vyžadovali doplnenie dokazovania za účelom preukázania dôvodnosti ňou uplatnených nárokov čo do základu, ako aj výšky.

42. Intervenient vo vzťahu k uplatnenému nároku náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia nad sumu uplatnenú žalobou vzniesol námietku premlčania, s ktorou žalovaný v 1. rade súhlasil. Zároveň žiadali pri priznaní náhrady zohľadniť spoluzavinenie žalobkyne v rozsahu 50 %.

43. Znalec k námietkam žalovaného v 2. rade uviedol, že pri predmetnom školskom úraze došlo u žalobkyne k poraneniu vnútorného meniska kolena a priklonil sa k názoru, že u nej došlo pri úraze k podvrtnutiu kolena. Priklonil sa k názoru, že čiastočné odstránenie meniska pravého kolena v roku 2012 bolo nevyhnutne dôsledkom predmetného úrazu a nemohlo byť dôsledkom úrazu pravého kolena žalobkyne v roku 2005, keďže vtedy k poraneniu vnútorného meniska žalobkyne nedošlo.

44. Trvalé následky po poranení pravého kolena pokladá výlučne za dôsledok predmetného úrazu.

45. Vzhľadom na absentujúce klinické známky poranenia väzov pravého kolena v bezprostrednom i neskoršom poúrazovom období sa priklonil k názoru, že pri predmetnom úraze k poškodeniu väzov žalobkyne nedošlo.

46. Z písomného stanoviska znalca k podaniu intervenienta vyplynulo, že zdravotný stav žalobkyne po úraze zo dňa 21.6.2012 možno z pohľadu poranenia členka na základe dostupnej zdravotnej dokumentácie považovať za ustálený za účelom posudzovania sťaženia spoločenského uplatnenia pre potreby znaleckého posudku dňom 3.12.2015, odkedy nebolo zaznamenané aj napriek absolvovaniu rehabilitačnej liečby zlepšenie ani zhoršenie zdravotného stavu žalobkyne.

47. Z pohľadu poranenia kolena možno považovať zdravotný stav žalobkyne za ustálený za účelom posudzovania bolestného pre potreby predmetného znaleckého posudku dňom 18.12.2012 a za účelom posudzovania sťaženia spoločenského uplatnenia 11.6.2014.

48. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

49. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

50. Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávnych predpisov nie je tým dotknutá.

51. Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

52. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, maloletý alebo ten, kto je postihnutý duševnou poruchou, zodpovedá za škodu ním spôsobenú, ak je schopný ovládnuť svoje konanie a posúdiť jeho následky; spoločne a nerozdielne s ním zodpovedá, kto je povinný vykonávať nad ním dohľad. Ak ten, kto spôsobí škodu, pre maloletosť alebo pre duševnú poruchu nie je schopný ovládnuť svoje konanie alebo posúdiť jeho následky, zodpovedá za škodu ten, kto je povinný vykonávať nad ním dohľad.

53. Podľa § 442 ods. 2 Občianskeho zákonníka, kto je povinný vykonávať dohľad, zbaví sa zodpovednosti, ak preukáže, že náležitý dohľad nezanedbal.

54. Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak vykonáva dohľad právnická osoba, jej pracovníci dohľadom poverení sami za škodu takto vzniknutú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávnych predpisov nie je tým dotknutá.

55. Podľa § 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

56. Podľa § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa uhradzujú aj účelné náklady spojené s liečením.

57. Podľa § 449 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pri usmrtení sa uhradzujú aj primerané náklady spojené s pohrebom, pokiaľ neboli uhradené pohrebným poskytnutým podľa predpisov o nemocenskom poistení.

58. Podľa § 449 ods. 3 Občianskeho zákonníka, náklady liečenia a náklady pohrebu sa uhradzujú tomu, kto ich vynaložil.

59. Podľa § 441 Občianskeho zákonníka, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

60. Podľa § 144 ods. 1 písm. o/ zák. č. 245/2008 Z. z., dieťa alebo žiak má právo na náhradu škody, ktorá mu vznikla pri výchove a vzdelávaní alebo v priamej súvislosti s nimi; toto ustanovenie sa nevzťahuje na škodu podľa osobitného predpisu.80a) <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2008/245/20180901>

61. Podľa § 152 zák. č. 245/2008 Z. z., školy a školské zariadenia sú pri výchove a vzdelávaní, pri činnostiach priamo súvisiacich s výchovou a vzdelávaním a pri poskytovaní služieb povinné a) prihliadať na základné fyziologické potreby detí a žiakov, b) vytvárať podmienky na zdravý vývin detí a žiakov a na predchádzanie sociálnopatologickým javom, c) zaistiť bezpečnosť a ochranu zdravia detí a žiakov, d) poskytnúť nevyhnutné informácie na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia detí a žiakov, e) viesť evidenciu školských úrazov detí a žiakov, ku ktorým prišlo počas výchovno-vzdelávacieho procesu a pri činnostiach organizovaných školou; pri vzniku školského úrazu vyhotoviť záznam o školskom úraze.

62. Podľa § 7 ods. 1 vyhl. č. 282/2009 Z. z., súčasťou výchovy a vzdelávania žiakov v stredných školách je exkurzia, kurz na ochranu života a zdravia a kurz pohybových aktivít v prírode, ktoré sú uvedené v učebnom pláne školského vzdelávacieho programu; súčasťou výchovy a vzdelávania žiakov v stredných školách môže byť aj školský výlet. O organizácii týchto súčastí výchovy a vzdelávania stredná škola informuje zákonného zástupcu žiaka alebo zástupcu zariadenia.

63. Podľa § 7 ods. 2 vyhl. č. 282/2009 Z. z., riaditeľ strednej školy alebo ním poverený pedagogický zamestnanec pred uskutočnením exkurzie, kurzu na ochranu života a zdravia, kurzu pohybových aktivít v prírode alebo školského výletu poučí účastníkov o bezpečnosti a ochrane zdravia. O poučení sa vyhotoví písomný záznam. Záznam o poučení podpíšu všetci poučení účastníci a osoba, ktorá poučenie vykonala.

64. Podľa § 7 ods. 3 vyhl. č. 282/2009 Z. z., pre žiakov, ktorí sa exkurzie, kurzu na ochranu života a zdravia, kurzu pohybových aktivít v prírode alebo školského výletu nezúčastnia, zabezpečí riaditeľ strednej školy náhradné vyučovanie.

65. Podľa § 7 ods. 4 vyhl. č. 282/2009 Z. z., kurz na ochranu života a zdravia organizuje stredná škola v treťom ročníku štúdia; ak ide o učebné odbory, v ktorých dĺžka štúdia je dva roky, v druhom ročníku štúdia. Tento kurz trvá tri dni po šesť hodín.

66. Podľa § 7 ods. 5 vyhl. č. 282/2009 Z. z., kurz pohybových aktivít v prírode sa organizuje vo forme lyžiarskeho kurzu, snoubordingového kurzu, plaveckého kurzu, turistického kurzu alebo kurzu iných športov v prírode. Organizáciu kurzu pohybových aktivít v prírode zabezpečuje riaditeľ alebo ním poverený pedagogický zamestnanec; organizácia lyžiarskeho kurzu a snoubordingového kurzu sa zabezpečuje v súlade s osobitným predpisom.1) <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/282/20141001> Kurz pohybových aktivít v prírode sa koná v rozsahu piatich vyučovacích dní, najmenej však v rozsahu 15 vyučovacích hodín.

67. Podľa § 7 ods. 6 vyhl. č. 282/2009 Z. z., zdravotnú starostlivosť lyžiarskeho kurzu alebo snoubordingového kurzu zabezpečuje vedúci kurzu spolu so zdravotníckym pracovníkom odborne spôsobilým na výkon zdravotníckeho povolania.1) <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/282/20141001>

68. Podľa § 7 ods. 7 vyhl. č. 282/2009 Z. z., počas exkurzie, turistického kurzu, kurzu iných športov alebo školského výletu tvorí skupinu jedného pedagogického zamestnanca najviac 25 žiakov. Jedno lyžiarske družstvo tvorí najviac 15 žiakov a jedno snoubordingové družstvo tvorí najviac 10 žiakov. Jedno plavecké družstvo tvorí najviac 10 žiakov.

69. Podľa § 7 ods. 8 vyhl. č. 282/2009 Z. z., školské výlety sa môžu organizovať raz v školskom roku a trvajú najviac dva vyučovacie dni.

70. Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z. z., náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov.

71. Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 437/2004 Z. z., náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8 <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801> a III. časti <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>.

72. Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 437/2004 Z. z., ak niektoré poškodenie na zdraví nie je uvedené v sadzbách podľa odseku 2, použije sa sadzba za iné poškodenie na zdraví, s ktorým ho možno z hľadiska bolesti najlepšie porovnať.

73. Podľa § 3 ods. 4 zák. č. 437/2004 Z. z., ak sa po skončení liečenia vykoná v súvislosti s poškodením na zdraví operačný výkon, ktorý sa pôvodne nepredpokladal, poškodený má nárok na ďalšiu náhradu za bolesť ako za poškodenie na zdraví, s ktorým možno tento operačný výkon z hľadiska bolesti najlepšie porovnať.

74. Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z. z., náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti.

75. Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 437/2004 Z. z., náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8 <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>). Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú ustanovené v prílohe č. 1 v II. <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801> a IV. časti <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>.

76. Podľa § 4 ods. 3 zák. č. 437/2004 Z. z., ak niektoré poškodenie na zdraví nie je uvedené v sadzbách podľa odseku 2, použije sa sadzba za iné poškodenie na zdraví, s ktorým ho možno z hľadiska sťaženia spoločenského uplatnenia najlepšie porovnať.

77. Podľa § 4 ods. 4 zák. č. 437/2004 Z. z., ak sa poškodenému už poskytla náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia a vzniklo také zhoršenie následkov, ktorých vývoj sa pri pôvodnom hodnotení následkov nepredpokladal, poškodený má nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške ustanovenej v § 10 ods. 7 <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>.

78. Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z. z., pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8 <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>).

79. Podľa § 5 ods. 2 zák. č. 437/2004 Z. z., výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

80. Podľa § 5 ods. 3 zák. č. 437/2004 Z. z., na valorizáciu výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa nevzťahuje osobitný predpis.2) <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801>

81. Podľa § 5 ods. 4 zák. č. 437/2004 Z. z., Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky ustanoví výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia určenú podľa odseku 2 opatrením vyhláseným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky3) <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801> uverejnením oznámenia o jeho vydaní najneskôr do 31. mája príslušného kalendárneho roka.

82. Podľa § 5 ods. 5 zák. č. 437/2004 Z. z., v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity,4) <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801> môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50 %.

83. Podľa § 8 ods. 4 zák. č. 437/2004 Z. z., lekársky posudok sa vydáva, len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený; ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví.

84. Podľa metodického usmernenia Ministerstva školstva SR č. 4/2009 - R zo dňa 11.2.2009 je registrovaným školským úrazom poškodenie zdravia dieťaťa, žiaka alebo študenta, ak nemu došlo pri výchovno-vzdelávacej činnosti na základných školách, základných umeleckých školách, stredných školách, špeciálnych školách, v školských zariadeniach a vysokých školách alebo nepovinnej činnosti organizovanej školou alebo v priamej súvislosti s ňou, ktorého následkom je neprítomnosť žiaka v škole na základe stanoviska ošetrujúca lekára trvajúcej viac ako 3 dni alebo smrť žiaka a pri činnostiach, ktoré nie sú uvedené vyššie, ak ich žiak vykonal na príkaz alebo so súhlasom učiteľa, alebo povereného zamestnanca školy.

85. Registrovaným školským úrazom nie je úraz žiaka, ktorý sa stal pri praktickom vyučovaní, odbornej praxi vykonávanej u fyzickej alebo právnickej osoby na základe dohody, brigády alebo inej činnosti. Takýto úraz sa považuje za registrovaný pracovný úraz.

86. Neregistrovaný školský úraz je úraz, ktorý je dôvodom neprítomnosti žiaka v škole na základe stanoviska ošetrujúceho lekára trvajúcej najviac 3 dni.

87. Ak ide o registrovaný školský úraz, škola spisuje záznam o registrovanom školskom úraze. Škola jeden vyplnený a podpísaný záznam o registrovanom školskom úraze dá zákonnému zástupcovi žiaka alebo samotnému žiakovi, ak je už plnoletý.

88. Z ust. § 7 vyhl. 282/2009 Z. z. nesporne vyplýva, že súčasťou výchovy a vzdelávania žiakov na stredných školách je aj kurz na ochranu života a zdravia.

89. Z výsledkov vykonaného dokazovania nesporne vyplýva, že žalobkyňa dňa 21.6.2012 utrpela poškodenie zdravia v rámci Kurzu ochrany života a zdravia organizovaného žalovaným v 1. rade v spolupráci so žalovaným v 2. rade, ktoré sa uskutočnilo v Sokolovských kasárňach v Prešove.

90. Keďže žalobkyňa poškodenie zdravia utrpela v rámci výchovno-vzdelávacieho procesu s práceneschopnosťou trvajúcou dlhšie ako 3 dni, išlo o registrovaný školský úraz, o ktorom žalovaný v 1. rade vyhotovil záznam zo dňa 22.6.2012 podpísaný žalobkyňou, dvomi svedkami, ako aj zamestnancom vykonávajúcim pedagogický dozor.

91. V ust. § 144 ods. 1 písm. o/ zák. č. 245/2008 Z. z. je zakotvené právo žalobkyne na náhradu škody, ktoré jej vzniklo pri výchove a vzdelávaní alebo v priamej súvislosti s nimi.

92. Súčasne z ust. § 152 písm. c/ cit. zákona vyplýva povinnosť školy a školského zariadenia pri výchove zaistiť bezpečnosť a ochranu zdravia detí a žiakov.

93. Z ust. § 7 ods. 2 vyhl. 282/2009 Z. z. vyplýva, že riaditeľ strednej školy alebo ním poverený pedagogický zamestnanec pred uskutočnením kurzu na ochranu života a zdravia je povinný účastníkov poučiť o bezpečnosti a ochrane zdravia a vyhotoviť o tom písomný záznam. Uvedený záznam o poučení musia podpísať všetci poučení účastníci, ako aj osoba, ktorá poučenie vykonala.

94. Z výsluchu žalobkyne, ako aj jej spolužiakov v postavení svedkov nesporne vyplynulo, že poučenie zo strany pedagogického dozoru bolo pred uskutočnením uvedeného kurzu realizované v rámci hodín telesnej výchovy, pričom išlo iba o organizačné pokyny. Záznam o poučení v zmysle ust. § 7 ods. 2 cit. vyhlášky s podpismi účastníkov kurzu, ako aj povereného pedagogického dozoru vyhotovený nebol.

95. Je nepochybné, že žalobkyňa v čase uskutočnenia kurzu bola rozhodnutím žalovaného v 1. rade zo dňa 27.4.2012 oslobodená od štúdia predmetu telesná výchova v čase od 1.3. do 30.6.2012. Podľa odporúčania ošetrujúceho lekára mala byť zaradená do zdravotnej skupiny „jedinci - chorí“ s povoleným druhom liečebnej telesnej výchovy so zákazom tréningu a pretekania sa, ako aj povinnej školskej telesnej výchovy.

96. Štátny vzdelávací program, ktorý predstavuje záväzný dokument stanovujúci všeobecné ciele vzdelávania a kľúčové kompetencie obsahuje poučenie o príprave kurzov, podľa ktorého žiaci s oslabeným zdravím sa na kurze zúčastňujú so súhlasom lekára a plnia úlohy primerané svojmu zdravotnému stavu. Tento záver vyplynul aj z rokovaní rodičov žalobkyne so zástupcami školy zo dňa 21.6.2012, konkrétne z vyjadreniach Y.. T.. M. ako vedúceho kurzu. Zo strany vedenia školy bolo konštatované pochybenie pedagogického dozoru Y.. F. Y., ktorý umožnil žalobkyni ako študentke oslobodenej od telesnej výchovy účasť na uvedenej technike.
97. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie.

98. Pod porušením právnej povinnosti treba rozumieť existenciu takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. K porušeniu právnej povinnosti môže dôjsť buď protiprávnym konaním alebo opomenutím toho, čo malo byť v súlade s právom vykonané. Uskutočnený úkon je protiprávny iba vtedy, ak v súvislosti s ním došlo k porušeniu právnej povinnosti, ktorá vyplýva zo všeobecne záväzných právnych predpisov a iných noriem, ktoré mal škodca zachovávať, zo zmlúv alebo iných právnych úkonov, prípadne z porušenia prevenčnej povinnosti v zmysle ust. § 415 Občianskeho zákonníka.

99. S poukazom na absenciu záznamu o poučení podľa § 7 ods. 2 vyhl. 282/2009 Z. z. nebolo jednoznačne preukázané, že poverený pedagogický zamestnanec žalovaného v 1. rade pred uskutočnením Kurzu na ochranu života a zdravia zrealizoval poučenie účastníkov kurzu o bezpečnosti a ochrany zdravia. Aj z výpovedí samotných študentov vyplynulo, že im boli oznámené iba organizačné pokyny.

100. Zároveň v rozpore so štátnym vzdelávacím programom pedagogický zamestnanec žalovaného v 1. rade umožnil žalobkyni účasť na uvedenom kurze napriek vedomosti o jej oslobodení od telesnej výchovy bez predchádzajúceho vyjadrenia ošetrujúceho lekára o jej zdravotnej spôsobilosti.

101. Vzhľadom na vyššie uvedené porušenia právnych povinností zo strany povereného pedagogického zamestnanca žalovaného v 1. rade je potom daná zodpovednosť žalovaného v 1. rade v zmysle ust. § 420 Občianskeho zákonníka za škodu, ktorá žalobkyni vznikla pri uvedenom registrovanom školskom úraze.

102. Pokiaľ zo záznamu o registrovanom školskom úraze spísaným samotným žalovaným v 1. rade vyplýva, že žalobkyňa postupovala obvyklým bezpečnostným spôsobom a z jej strany nedošlo k porušeniu právnych predpisov, potom je podľa názoru súdu prvej inštancie vylúčená akákoľvek spoluzodpovednosť žalobkyne na vzniknutej škode v súlade s ust. § 441 Občianskeho zákonníka.

103. Pokiaľ ide o zodpovednosť žalovaného v 2. rade, z jeho vyjadrení nesporne vyplynulo, že všetci účastníci kurzu boli oboznámení so všeobecnými bezpečnostnými opatreniami, ako aj špecifickými bezpečnostnými opatreniami na jednotlivých pracoviskách. Zároveň boli poučení, že sú povinní bezodkladne oznámiť nedostatky alebo skutočnosti, ktorých následkom by mohlo byť poškodenie zdravia seba alebo iných pri plnení úloh kurzu. Žalobkyňa ani poverený pedagogický zamestnanec uvedené skutočnosti týkajúce sa jej zdravotného stavu, teda že ide o študentku v čase konania kurzu a minimálne 6 mesiacov pred jeho konaním oslobodenú od telesnej výchovy zo zdravotných dôvodov riadiacemu pracovníkovi žalovaného v 2. rade. V prípade, ak by bol na to upozornený, nebolo by jej s ohľadom na zvýšené riziko úrazu dovolené sa zúčastniť techniky zlaňovania.

104. V predmetnom konaní žalobkyňa nepreukázala, že ona alebo pedagogický dozor v čase konania kurzu oznámili poverenému riadiacemu pracovníkovi žalovaného v 2. rade skutočnosti o jej obmedzenej zdravotnej spôsobilosti, potom je vylúčená zodpovednosť žalovaného v 2. rade za vzniknuté poškodenie jej zdravia následkom školského úrazu. V prípade, ak by bolo riadiaci pracovník žalovaného v 2. rade na skutočnosti týkajúce sa zdravotného stavu žalobkyne upozornený, nebolo by jej umožnené zúčastniť sa uvedenej techniky zlaňovania vzhľadom na zvýšené riziko úrazu.

105. Na základe uvedeného, preto súd žalobu voči žalovanému v 2. rade ako nedôvodnú zamietol.

106. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

107. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

108. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.
109. Podľa § 146 ods. 2 CSP, súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

110. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

111. Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

112. Podľa § 106 ods. 3 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody spôsobenú niektorým trestným činom korupcie podľa osobitného zákona sa premlčí za tri roky odo dňa nadobudnutia právoplatnosti odsudzujúceho rozhodnutia súdu o spáchaní niektorého trestného činu korupcie, najneskôr za desať rokov odo dňa spáchania tohto trestného činu.

113. Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 283/2002 Z. z., pracovná cesta podľa tohto zákona je čas od nástupu zamestnanca na cestu na výkon práce do iného miesta, ako je jeho pravidelné pracovisko, vrátane

výkonu práce v tomto mieste do skončenia tejto cesty. Pracovná cesta podľa tohto zákona je aj cesta, ktorá trvá od nástupu osoby uvedenej v § 1 ods. 2 <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2002/283/20181130> na cestu na plnenie činností pre ňu vyplývajúcich z osobitného postavenia vrátane výkonu činností do skončenia tejto cesty.

114. Podľa § 2 ods. 2 zák. č. 283/2002 Z. z., zahraničná pracovná cesta podľa tohto zákona je čas pracovnej cesty (odsek 1) v zahraničí vrátane výkonu práce v zahraničí do skončenia tejto cesty.

115. Podľa § 2 ods. 3 zák. č. 283/2002 Z. z., pravidelné pracovisko podľa tohto zákona je miesto písomne dohodnuté so zamestnancom. Ak také miesto nie je dohodnuté, je pravidelným pracoviskom miesto výkonu práce dohodnuté v pracovnej zmluve alebo v dohodách o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru. Ak ide o zamestnancov, ktorým častá zmena pracoviska vyplýva z osobitnej povahy povolania, možno ako pravidelné pracovisko dohodnúť aj miesto pobytu.3) <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2002/283/20181130> Ak má zamestnanec na základe dohody o vykonaní práce výkon práce v mieste mimo miesta pobytu, môže s ním zamestnávateľ v tejto dohode dohodnúť, že mu poskytne i pri ceste z miesta pobytu do miesta výkonu práce a späť náhrady ako pri pracovnej ceste.

116. Podľa § 2 ods. 4 zák. č. 283/2002 Z. z., pravidelné pracovisko zamestnanca vyslaného na pracovnú cestu počas dočasného pridelenia je miesto jeho výkonu práce počas dočasného pridelenia dohodnuté v dohode o dočasnom pridelení alebo v pracovnej zmluve;3a) <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2002/283/20181130> odsek 3 sa v tomto prípade nepoužije.

117. Podľa § 2 ods. 5 zák. č. 283/2002 Z. z., rodina zamestnanca podľa tohto zákona je jeho manžel, vlastné deti, osvojené deti, deti zverené zamestnancovi do starostlivosti nahrádzajúcej starostlivosť rodičov na základe právoplatného rozhodnutia príslušného orgánu, vlastní rodičia, osvojitelia, opatrovníci, pestúni, prípadne ďalšie osoby žijúce v domácnosti4) <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2002/283/20181130> so zamestnancom, ak majú pobyt3) <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2002/283/20181130> na území Slovenskej republiky.

118. Podľa § 2 ods. 6 zák. č. 283/2002 Z. z., zamestnávateľ podľa tohto zákona je zamestnávateľ podľa osobitného predpisu,5) <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2002/283/20181130> právnická osoba podľa § 1 ods. 2 <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2002/283/20181130>, fyzická osoba podľa § 1 ods. 2 písm. c) <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2002/283/20181130>, užívateľský zamestnávateľ na účely § 1 ods. 3 <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2002/283/20181130> a zamestnávateľ podľa § 17 <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2002/283/20181130>.

119. Podľa § 2 ods. 7 zák. č. 283/2002 Z. z., zamestnanec podľa tohto zákona je osoba podľa § 1 ods. 1 až 3 <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2002/283/20181130>.

120. Keďže žalobkyňa zobrala žalobu späť v časti o zaplatenie 1 572 Eur titulom nároku na náhradu za bolesť a poškodenie driekovej chrbtice, s ktorým žalovaní súhlasili, súd konanie v uvedenej časti postupom podľa § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 CSP zastavil.

121. Pri škode na zdraví v súlade s ust. § 444 Občianskeho zákonníka sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného, ako aj sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

122. V zmysle záverov znaleckého posudku možno z pohľadu poranenia členka na základe dostupnej zdravotnej dokumentácie považovať jej zdravotný stav za ustálený za účelom posudzovania sťaženia spoločenského uplatnenia pre potreby znaleckého posudku dňom 3.12.2015 a z pohľadu poranenia kolena 11.6.2014. Pokiaľ ide o bolestné pri poranení kolena, tu zdravotný stav žalobkyne možno považovať za ustálený dňa 18.12.2012.

123. V zmysle predložených lekárskych posudkov pri podaní žaloby bola určená hodnota bolestného za poranenie členka v rozsahu 135 bodov a sťaženia spoločenského uplatnenia v rozsahu 60 bodov. Podľa lekárskeho posudku pri poranení kolena bola určená iba hodnota bolestného v rozsahu 70 bodov.

124. V zmysle záverov znaleckého posudku bola určená hodnota bolestného pri úraze členka v rozsahu 110 bodov a sťaženia spoločenského uplatnenia v rozsahu 175 bodov. Pri úraze kolena znalec stanovil sadzbu bodového hodnotenia za bolesť v rozsahu 40 bodov a sťaženia spoločenského uplatnenia v rozsahu 65 bodov.

125. Žalobkyňa žalobu v časti náhrady bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia v zmysle záverov znaleckého posudku upravila podaním doručeným súdu dňa 8.3.2017.

126. Žalovaný v 1. rade spolu s intervenientom vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k tej časti nároku náhrady bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, ktoré neboli uplatnené pri podaní žaloby.

127. Súd uvedenú námietku vyhodnotil za nedôvodnú vo vzťahu k nároku na náhradu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia pri poranení členka. Žalobkyňa si totižto s poukazom na výsledky znaleckého dokazovania pri náhrade bolestného túto uplatnila v sume nižšej (110 bodov) oproti pôvodne uplatnenému nároku v rozsahu 135 bodov. Taktiež je nedôvodná námietka premlčania vo vzťahu k nároku za sťaženie spoločenského uplatnenia, nakoľko v zmysle záverov odborného stanoviska k znaleckému posudku bol zdravotný stav žalobkyne pre účely posúdenia sťaženia spoločenského uplatnenia ustálený až dňa 3.12.2015, pričom žalobkyňa podala návrh na zmenu žaloby v uvedenej časti dňa 8.3.2017, teda ešte pred uplynutím subjektívnej premlčacej lehoty.

128. Pokiaľ ide o bolestné za poranenie kolena, jeho bodové hodnotenie v zmysle záverov znaleckého posudku bolo určené nižším počtom bodov oproti lekárskemu posudku pri podaní žaloby.
129. Zároveň z predloženého lekárskeho posudku pri podaní žaloby nevyplýva žiadne hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia za poranenie kolena, pričom znalcom v znaleckom posudku bolo určené bodové hodnotenie s navýšením podľa § 10 ods. 4 zák. č. 437/2004 Z. z. v rozsahu 65 bodov za trvalé následky po operačnom vyňatí menisku pri úplnom rozsahu pohybu a dobrej stabilite kĺbu.

130. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že pokiaľ ide o škodu na zdraví, nároky na jej náhradu sa premlčujú v 2-ročnej subjektívnej premlčacej lehote, ktorá začína plynúť odo dňa, keď sa poškodený o škode dozvie a kto za ňu zodpovedná. Poškodený o škode vo forme sťaženia spoločenského uplatnenia sa spravidla dozvie v čase, keď po skončení liečby je jeho zdravotný stav ustálený natoľko, že je možné objektívne vykonať jeho ohodnotenie, a teda získava vedomosť o škode spravidla z lekárskeho posudku, ktorým bolo sťaženie spoločenského uplatnenia hodnotené (rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/146/2009, 4Cdo/152/2010).

131. Zároveň z nálezu ÚS ČR zo dňa 28.1.2016 pod sp. zn. II ÚS 2946/13 vyplýva, že slovné spojenie „vedomosť o vzniknutej škode“ nezahŕňa vždy len informáciu o ustálenom zdravotnom stave, resp. jeho stabilizácii, ale obsahuje tiež všetky ďalšie predpoklady pre možnosť uplatnenia nároku v občianskom súdnom konaní.

132. Je nepochybné, že z predloženého lekárskeho posudku pri podaní žaloby nevyplývajú zistenia ošetrujúceho lekára o existencii akýchkoľvek trvalých následkov za poškodenie kolena žalobkyne pri školskom úraze, za ktoré by jej patrila náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia.

133. Tieto závery vyplynuli až zo znaleckého posudku vypracovaného v rámci súdneho konania doručeného súdu dňa 29.6.2016.

134. Podľa názoru súdu prvej inštancie vedomosť o vzniknutej škode na zdraví zahŕňa nielen informáciu o stabilizácii zdravotného stavu pre určenie hodnoty náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, ale aj samotnú vedomosť o tom, že za poškodenie zdravia poškodenému uvedený nárok patrí. Je nepochybné, že žalobkyňa sa o trvalých následkoch za poškodenie kolena pri školskom úraze dozvedela až v rámci súdneho konania z vypracovaného znaleckého posudku. Na základe uvedeného, jej potom 2-ročná subjektívna premlčacia lehota na uplatnenie si nároku na náhradu škody za sťaženie spoločenského uplatnenia poranením kolena začala podľa názoru súdu prvej inštancie plynúť dňom jeho doručenia jej právnemu zástupcovi realizovaného 9.8.2016. Keďže žalobkyňa si nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia poranením kolena uplatnila návrhom doručeným súdu dňa 8.3.2017 v rámci 2-ročnej subjektívnej lehoty, aj v tomto prípade súd vyhodnotil námietku premlčania vznesenú žalovaným v 1. rade a intervenientom za nedôvodnú.

135. Na základe uvedeného tak žalobkyni za poranenie členka patrí náhrada za bolesť v rozsahu 110 bodov a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia v rozsahu 175 bodov a za poškodenie kolena náhrada za bolesť v rozsahu 40 bodov a sťaženie spoločenského uplatnenia v rozsahu 65 bodov.

136. V zmysle opatrenia vydaného Ministerstvom zdravotníctva SR oznámeného pod č. 149/2012 je výška náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2012 v rozsahu 15,72 Eur. Žalobkyni tak patrí náhrada za bolesť za poškodenie členka a kolena vo výške 2 358 Eur (150 bodov) a za sťaženie spoločenského uplatnenia v rozsahu 3 772,80 Eur (240 bodov).

137. V zmysle ust. § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa uhradzujú aj účelné náklady spojené s liečením. Charakteristickým pre tento druh náhrady škody je, že oprávnenou osobu požadovať úhradu nákladov na liečenie je nielen poškodený, ktorý utrpel ujmu na zdraví a ktorá si vyžiadala liečbu, ale aj iná tretia osoba, ktorá náklady na liečbu vynaložila za poškodeného, pričom nie je rozhodujúci príbuzenský ani iný právny vzťah medzi poškodeným a touto osobou. Právo na náhradu nákladov na liečenie má táto tretia osoba aj vtedy, ak zranenie poškodeného, na ktorého liečbu boli náklady vynaložené, malo za následok smrť. Účelnými nákladmi spojenými s liečením sa rozumejú nielen výdaje na zdravotné a rehabilitačné pomôcky, prípadne na pomoc tretej osoby, ktorú poškodený počas doby nemoci potreboval, ale tiež výdaje na tzv. diétne stravovanie, ktorého potreba vznikla v súvislosti s liečením následkov poškodenia zdravia. Nákladmi podľa § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka sú nielen účelne vynaložené náklady v užšom slova zmysle, teda výdavky, ktoré poškodený priamo vynaložil na dosiahnutie zlepšenia zdravotného stavu alebo na vyliečenie, ale i v širšom zmysle, keď sa do nákladov liečenia počítajú výdavky na výdatnejšiu stravu, náklady spojené s opatrovateľskou službou a pod.

138. Súdna prax vykladá pojem účelne vynaložených nákladov spojených s liečením v širšom slova zmysle (R 26/1982), keď za liečebné náklady považuje nielen náklady na samotnú liečbu poškodeného, ktoré vedú k jeho zlepšeniu zdravia, ale aj náklady za rehabilitáciu poškodeného, na prilepšenie k strave, preukázateľne a účelne vynaložené na návštevy najbližších príbuzných poškodeného v zdravotníckom zariadení priaznivo vplývajúce a urýchľujúce liečebný proces (R 28/1980), na ošetrovateľa, osobného asistenta alebo pomocníčky v domácnosti pri domácich prácach. Účelnosť nákladov sa posudzuje podľa toho, či boli vynaložené na liečebné úkony alebo lekárske zákroky, vďaka ktorým sa poškodený vyliečil úplne alebo aspoň prispeli k zlepšeniu jeho zdravotného stavu.

139. V danom prípade súd priznal žalobkyni nárok na náhradu nákladov za liečenie zaplatenými poplatkami za lieky užívané v súvislosti s odstraňovaním jej poškodenia zdravia, a to Wobenzym (14,85 Eur, 7,50 Eur, 9,90 Eur, 2x 7,43 Eur, 17,54 Eur), Detralex 15,52 Eur, Ascorutin 1,81 Eur a Ibalgin krém 4,40 Eur, v celkovej výške 86,38 Eur tak ako boli špecifikované na č. l. 227. V zmysle záverov znaleckého posudku pri liečbe Wobenzymom znalec uviedol, že užívanie uvedeného liečiva síce nebolo podmienkou úspešného vyliečenia žalobkyne, no malo potenciál jej klinický stav zlepšiť, a preto považuje jeho užívanie žalobkyňou za opodstatnené.

140. Ďalej v zmysle špecifikácie na č. l. 227 bola žalobkyni priznaná náhrada za poplatky za recepty predpísaných liekov v rozsahu 0,34 Eur a 0,17 Eur v celkovej výške 0,51 Eur, poplatok za CD dokumentáciu kolena zo dňa 13.9.2012 vo výške 2 Eur (č. l. 232). Neboli žalobkyni priznané náklady za CD dokumentáciu zo dňa 8.10.2012 (Y.. J.) a 14.2.2013 Y.. H., ktorá sa týkala chrbtice, ku poškodeniu ktorej pri predmetnom školskom úraze nedošlo. Ďalej žalobkyni boli priznané poplatky za ortopedické pomôcky 2 x 0,17 Eur. Žalobkyňa si pôvodne uplatnila nárok na náhradu poplatkov za ortopedické pomôcky v rozsahu 4 x 0,17 Eur, avšak s poukazom na špecifikáciu č. l. 661 sa 2 poplatky netýkali nákladov za liečenie členka a kolena, ale chrbtice.

141. Ďalej žalobkyni patrí náhrada nákladov za ambulantné poplatky a hospitalizáciu zaplatené v nemocnici Košice - Šaca dňa 21.8.2012 vo výške 1,20 Eur a 6 Eur, 14.9.2012 - 1,20 Eur, 14.10. 2012 6 Eur, 16.11.2012 a 18.12.2012 2 x 1,20 Eur, dňa 7.9.2012 vo výške 160 Eur (rehabilitačný poplatok), dňa 21.8.2012 7,20 Eur (poplatok za hospitalizáciu) a 31.8.2012 príplatok za prístroj vo výške 40 Eur. Podľa názoru súdu prvej inštancie nemožno považovať za účelne vynaložený náklad za liečenie nadštandardný poplatok za výber operatéra vo výške 80 Eur.

142. Keďže predmetom konania sú náklady za liečenie žalobkyne vynaložené za obdobie od 21.6.2012 do 31.3.2013 patria tejto aj náklady v rozsahu cestovných náhrad a poplatkov za parkovné súvisiace s návštevou odborných ambulancií alebo ústavných zariadení.

143. V Prešove navštívila v rozhodnom období uvedené odborné ambulancie: dňa 21.6.2012 Y.. C., 25.6.2012 Y.. Y., dňa 29.6.2012 Y.. Y. (traumatológia), 11.7.2012, 25.7.2012, 20.8.2012 Y.. Q. (úrazová chirurgia); 27.7.2012 Y.. Y. (cievna chirurgia); 7.8.2012 Y.. N. (angiologická ambulancia), dňa 10.8.2012 a 10.9.2012 Y.. V. (hematológia), 13.9.2012 Y.. H. a dňa 14.9., 18.9. - 21.9., 24.9. - 28.9, 1.10. - 5.10., 8.10. - 12.10., 30.10. a 31.10., 2.11., 6.11. - 9.11., 12.11. - 15.11., 19.11. - 23.11., 26.11 - 30.11., 3.12. - 7.12., 13.12., 17.12. a 19.12.2012 Y.. H. (rehabilitácie), 26.9.2012 Y.. M. a 20.1.2013 Y.. Q., v celkovom počte 63 návštev odborných ambulancií.

144. Žalobkyni tak patria cestovné náhrady vynaložené v súvislosti s jej prevozmi z miesta bydliska do odbornej ambulancie vo výške zodpovedajúcej spotrebovaným pohonným hmotám. S poukazom na 63 návštev odborných ambulancií v Prešove, priemernú spotrebu pohonných hmôt použitého motorového vozidla 5,3 l / 100 km (č. l. 365), cenu pohonných hmôt 1,4388 Eur / l a priemernú vzdialenosť z miesta bydliska žalobkyne do odbornej ambulancie - 10 km (cesta tam a späť) tak žalobkyni patria cestovné náhrady v rozsahu 48,04 Eur.

145. Ďalej súd priznal žalobkyni cestovné náhrady za návštevu odborných ambulancií a ústavného zariadenia Košice - Šaca v súvislosti s jej hospitalizáciou pre účely rehabilitácie (č. l. 396) od 21.8.2012 do 31.8.2012 2x Prešov - Košice - Šaca a späť, ďalej za hospitalizáciu pre účely rehabilitácie od 3.9.2012 do 7.9.2012 (č. l. 397 - 2x Prešov - Košice - Šaca a späť), za návštevu odbornej ambulancie Y.. V. dňa 14.9.2012, 5.10.2012, 23.10.2012, 16.11. a 18.12.2012 - 5x Prešov - Košice - Šaca a späť a za hospitalizáciu v čase 14.10.2012 - 16.10.2012 (č. l. 666) a nadväzujúcu hospitalizáciu od 16.10.2012 do 26.10.2012 (č. l. 413) - 2x Prešov - Košice - Šaca a späť v celkovom rozsahu 11 ciest. Pokiaľ ide o uplatnený nárok za návštevu odbornej ambulancie Y.. V. 31.8.2012, súd tieto s poukazom na duplicitu žalobkyni nepriznal, keďže uvedené cestovné náhrady sú priznané v súvislosti s jej prevozom z ústavného zariadenia po ukončení hospitalizácie dňa 31.8.2012.

146. Žalobkyňa si ďalej uplatnila nárok na zaplatenie cestovných náhrad v súvislosti s návštevami rodičov v čase jej hospitalizácie v celkovom rozsahu 21 návštev. Ako už súd prvej inštancie konštatoval, súdna prax pojem účelne vynaložených nákladov spojených s liečením vykladá v širšom slova zmysle, teda za liečebné náklady považuje nielen náklady na samotnú liečbu poškodeného, ktoré vedú k zlepšeniu jeho zdravia, ale aj náklady preukázateľne a účelne vynaložené na návštevy najbližších príbuzných poškodeného v zdravotníckom zariadení priaznivo vplývajúce a urýchľujúce liečený proces (R 28/1980). Teda musí ísť o návštevy, ktoré podľa odborného lekárskeho posúdenia mali psychoterapeutický význam.

147. Vzhľadom na dĺžku hospitalizácie žalobkyne v celkovom rozsahu 28 dní vrátane dní jej prevozu do a z ústavného zariadenia, súd nepovažoval za účelne vynaložené náklady spojené s návštevami rodičov žalobkyne v rozsahu 21 návštev. Aj keď by súd s poukazom na vyššie uvedené mal vychádzať z lekárskeho posúdenia psychoterapeutického významu návštev rodičov žalobkyne, mal súd za to, že návštevy rodičov pri zranenom, aj keď plnoletom dieťati nepochybne priaznivo ovplyvňujú jeho psychický stav a tým aj celkový proces liečenia, vrátane rehabilitačného procesu. V danom prípade, preto súd prvej inštancie považoval za účelne vynaložené náklady v súvislosti s návštevami rodičov v rozsahu 11 návštev (cca v 1). Na základe uvedeného tak žalobkyni patria cestovné náhrady v súvislosti s vyšetreniami, hospitalizáciou a návštevami v nemocnici Košice - Šanca v rozsahu 22 ciest Prešov - Košice - Šaca a späť v rozsahu 100 km 1 cesta, pri priemernej spotrebe pohonných hmôt 5,3 l / 100 km a cene pohonných hmôt 1,4388 Eur / l v celkovej výške 167,76 Eur.

148. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobkyni však nepatria cestovné náhrady vo výške základnej náhrady za každý 1 km jazdy uplatnenej v zmysle ust. § 7 zák. č. 283/2002 Z. z.

149. Z ust. § 1 cit. zák. totižto vyplýva, že tento zákon upravuje poskytovanie náhrad výdavkov a iných plnení pri pracovných cestách, pri dočasnom pridelení na výkon práce k užívateľskému zamestnávateľovi, pri vyslaní do členského štátu EÚ, pri vzniku pracovného, štátnozamestnaneckého pomeru alebo obdobného pracovného vzťahu, pri výkone práce v zahraničí a pri ceste v súvislosti s

mimoriadnym výkonom práce mimo rozvrhu pracovných zmien do miesta pravidelného pracoviska a späť, ktorá patrí zamestnancom v pracovnom alebo štátnozamestnaneckom pomere, členom družstva, fyzickým osobám činným na základe dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru a osobám, o ktorých to ustanovuje zákon.

150. Keďže prevoz žalobkyne do odborných ambulancií alebo ústavných zariadení nespĺňa definíciu pracovnej cesty v zmysle ust. § 2 zák. č. 283/2002 Z. z., potom žalobkyni nemohol vzniknúť titulom práva otca nárok na zaplatenie základnej náhrady v zmysle ust. § 7 ods. 1 zák. č. 283/2002 Z. z.

151. Na základe uvedeného, preto súd žalobu v prevyšujúcej časti v uplatnenom nároku na cestovné náhrady zamietol.

152. Ďalej žalobkyni boli priznané nároky za parkovné v súvislosti s návštevou odborných ambulancií a ústavných zariadení v Prešove vo výške 2 x 0,60 Eur dňa 3.10. a 8.10.2012 (rehabilitácia), 13.9.2012 vo výške 0,60 Eur (rádiologia koleno) a 26.9.2012 vo výške 1,50 Eur (rehabilitácia). Žalobkyni neboli priznané náklady za parkovné za návštevu odborných ambulancií zo dňa 14.7. a 10.7.2012, 17.8. a 3.9.2012 a 15.1. a 14.2.2013 z dôvodu, že na základe predložených listín tak ako je uvedené vyššie v uvedených dňoch žiadne odborné vyšetrenie v Prešove neabsolvovala. Keďže predmetom konania sú náklady za liečenie do 31.3.2013, súd žalobkyni nepriznal náhradu parkovného uplatnenú v zmysle špecifikácie na č. l. 227 od 24.5. do 31.5.2013.
153. Pokiaľ ide o poplatky parkovného počas hospitalizácie alebo návštev odborných ambulancií v nemocnici Košice - Šaca, súd tejto priznal poplatky parkovného zo dňa 31.8.2012 - 0,30 Eur, 7.9.2012 - 0,70 Eur, 14.9. a 5.10.2012 2x 0,30 Eur, 14.10. - 0,60 Eur, 16.10. - 0,70 Eur a 16.11.2012 2x 0,70 Eur a 1x 1,40 Eur. Súd tejto nepriznal poplatky za parkovné 10.10.2012, kedy sa žiadneho odborného vyšetrenia v nemocnici Košice - Šaca nezúčastnila (rehabilitácia Prešov), dňa 21.10.2012, kedy už bola od 14.10.2012 hospitalizovaná, ako aj parkovné zo dňa 13.10.2012, kedy sa taktiež žiadneho vyšetrenia v ústavnom zariadení nezúčastnila.

154. Na základe vyššie uvedeného, preto žalobkyni patrí náhrada parkovného v rozsahu 9 Eur a v prevyšujúcej časti súd v uplatnenom nároku na zaplatenie poplatkov za parkovné ako nedôvodnú zamietol.

155. Taktiež žalobkyni nepatrí nárok na náhradu poplatku za oslobodenie od telesnej výchovy, keďže nejde o poplatok súvisiaci s nákladmi na liečenie úrazu žalobkyne.

156. Žalobkyňa si ďalej uplatnila nárok na zaplatenie nákladov za liečenie v kúpeľoch Dudince od 13.8.2013 do 10.9.2013, ktoré absolvovala z dôvodu poškodenia zdravia pri predmetnom školskom úraze (č. l. 65 - 69) v celkovej výške 1 648,69 Eur. Uvedené náklady pozostávali z cestovných náhradách Prešov - Dudince a späť - 760 km v celkovom rozsahu 4 ciest vo výške 811,68 Eur (č. l. 351), poplatku za diaľničnú známku v Maďarsku 20 Eur, liečebného poplatku vo výške 74,48 Eur, poplatku za bazén vo výške 20 Eur a stratu času vo výške 722,53 Eur.

157. V súvislosti s kúpeľnou liečbou súd priznal žalobkyni náklady s ňou spojené pozostávajúce z liečebného poplatku vo výške 74,48 Eur a poplatku za bazén vo výške 20 Eur v zmysle prílohy podania na č. l. 651.

158. Pokiaľ ide o náklady za cestovné, v danom prípade súd prvej inštancie tieto považoval za dôvodné len v súvislosti s jej prevozom do kúpeľného zariadenia a následne domov. Poškodená žalobkyňa však má nárok iba na primerané náklady spojené s jej liečením. Pokiaľ bolo možné realizovať jej prevoz do kúpeľného zariadenia po trase vedenej cez územie SR, nie je dôvod akceptovať zvýšené náklady v súvislosti s jej prevozom cez Maďarskú republiku spolu s poplatkom za nákup maďarskej diaľničnej známky.

159. Podľa zistenia súdu (Google maps) má najkratšia trasa vedená po území SR z Prešova do Dudiniec dĺžku 271 km. Na základe uvedeného, preto súd priznal žalobkyni cestovné náhrady za kúpeľnú liečbu Prešov - Dudince a späť 2x 542 km, pri priemernej spotrebe 5,3 l /100 km a cene pohonných hmôt 1,4388 Eur / l vo výške 82,66 Eur a v prevyšujúcej časti uplatnený nárok na cestovné náhrady žalobu zamietol.

Ani v danom prípade otcovi žalobkyni tak ako bolo uvedené vyššie nevznikol nárok na zaplatenie základnej náhrady v zmysle zák. č. 283/2002 Z. z.

160. Ďalej si žalobkyňa uplatnila nárok na náhradu škody pozostávajúcu z vyplatenej odmeny právnemu zástupcovi za poskytnutú právnu pomoc v súvislosti s predsporovým konaním o uplatnenom nároku na náhradu škody na zdraví vo výške 600 Eur, zaplatenej na základe faktúry č. 2013/200 (č. l. 363). Z obsahu súdneho spisu nesporne vyplýva, že právny zástupca poskytol právnu pomoc žalobkyni pred začatím konania vo veci samej v súvislosti s vyporiadaním uplatneného nároku mimosúdnou cestou. Na základe uvedeného, preto súd žalobkyni priznal nárok uvedenej vecnej škody, ktorá žalobkyni vznikla úhradou odmeny právnemu zástupcovi za poskytnutú právnu pomoc v súvislosti s vyporiadaním nárokov na náhradu škody, ktorá jej vznikla pri predmetnom školskom úraze v predsporovom konaní.

161. Na základe uvedeného, tak žalobkyni bola priznaná náhrada škody pozostávajúca z nákladov na liečenie (cestovné, poplatky - lieky, parkovné, ambulancie, ortopedické pomôcky, kúpeľná liečba) a vecnej škody (právne poradenstvo) v celkovej výške 1 315,17 Eur a v prevyšujúcej časti súd v uplatnenom nároku na náhradu škody zamietol.

162. V danom prípade súd neakceptoval nároky žalobkyne na úhradu cestovných náhrad za návštevu odborných ambulancií, ktoré nesúviseli s liečením úrazu členka, resp. kolena, ale v súvislosti s liečbou jej degeneratívneho ochorenia chrbtice, a to dňa 3.10., 8.10. a 29.11.2012 a 30.1. a 7.2.2013 u Y.. I., 7.2.2013 a 18.3.2013 u Y.. H., 14.2.2013 a 15.2.2013 pri CT chrbtici a 28.2.2013 u Y.. H.. Súčasne súd neakceptoval cestovné náhrady uplatnené v súvislosti s návštevou odborných ambulancií v nemocnici Košice - Šaca v čase jej hospitalizácie.

163. Aktívna legitimácia žalobkyne na uplatnenie si predmetných nárokov, ktoré vynaložil jej otec v zmysle ust. § 449 Občianskeho zákonníka je daná uzatvorenou zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 9.7.2013 (č. l. 210).

164. Ďalej si žalobkyňa uplatnila nárok na náhradu ušlého zisku vo forme tzv. ušlej tržby, ktorá jej otcovi vznikla v súvislosti s jej prevozmi do odborných ambulancií, ústavných zariadení a kúpeľnú liečbu.

165. Ušlý zisk je ujmou spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať. Ušlý zisk sa neprejavuje zmenšením majetku poškodeného (úbytkom aktív ako je to už skutočnej škody), ale stratou očakávaného prínosu, resp. výnosu (uznesenie NS SR pod sp. zn. 4Cdo/319/2008 zo dňa 28.4.2010).

166. Predpokladom nároku na náhradu straty na zárobku v zmysle ust. § 445 - 447 Občianskeho zákonníka, resp. ušlého zisku stratou tržieb je existencia príčinnej súvislosti medzi spôsobením škody na zdraví, teda medzi určitým zásahom do zdravia človeka a stratou na zárobku ako následkom tohto zásahu do zdravia.

167. Nakoľko otec žalobkyne nebol osobou, u ktorej následkom školského úrazu došlo k poškodeniu zdravia, potom u neho absentuje základný predpoklad vzniku nároku na náhradu škody, a to príčinná súvislosť medzi poškodením zdravia a ušlou tržbou. Na základe uvedeného, preto súd žalobu žalobkyne v časti uplatneného nároku na náhradu ušlej tržby jej otca ako nedôvodnú zamietol.

168. Žalobkyňa si ďalej uplatnila nárok na nemajetkovú ujmu vo výške 4 500 z dôvodu obmedzení následkom úrazu spočívajúcich v obmedzeniach pri získaní životnej poistky, bolesti pri dlhom sedení, v obmedzení športovej aktivity, straty času pri vykonávaní domácich rehabilitačných cvičení, nosením bedrového pásu, ako aj užívaním liekov proti bolesti.

169. V danom prípade súd poukazuje na rozhodnutie KS v Prešove pod sp. zn. 16Co/107/2013 zo dňa 30.9.2013, zo záverov ktorého vyplýva, že pri škode na zdraví je prípadná nemajetková ujma krytá v slovenskej právnej úprave cez ustanovenia zákona o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia. Oba tieto nároky sú nárokmi nemajetkovej umy odškodňované podľa § 44 Občianskeho zákonníka. Iné druhy nárokov nemajetkovej umy právny poriadok v SR výslovne neupravuje, a z tohto dôvodu tu nie je priestor tieto zložky práva uplatňovať cez ochranu osobnosti. Aj nároky v oblasti

súkromia totiž pokrýva zák. č. 437/2004 Z. z., pretože poskytuje náhradu pre obmedzené možnosti poškodeného nielen živote, ale aj v spoločnosti.

170. Ochrana osobnosti v Občianskom zákonníku je upravená v ust. § 11 - 16, kde zakotvuje každej fyzickej osobe právo na ochranu jej osobnosti voči všetkým. Teda právo na ochranu osobnosti jej dôsledkom neoprávneného zásahu iných do jej osobnostných práv. Tieto osobnostné práva nemajú majetkový charakter, a preto neoprávneným zásahom do nich spravidla ani nevznikajú majetkové ujmy, avšak od peňažného odškodnenia nemajetkovej ujmy je potrebné odlíšiť prípady odškodnenia, ktoré môžu vzniknúť ako následok zásahu do nemajetkovej sféry. Preto v súvislosti, ak so zásahom do práv spätých s osobnosťou a jej rozvojom vznikne fyzickej osobe aj škoda, fyzická osoba môže uplatniť aj právo na náhradu škody, pokiaľ sú splnené predpoklady na vznik zodpovednosti za škodu ustanovené Občianskym zákonníkom. V prípade náhrady nemajetkovej ujmy možno prijať aj práva na náhradu škody, avšak tieto treba chápať v rozsahu, v akom sa chápe majetková ujma. Ale ak náhrada škody umožňuje aj náhradu nemajetkovej ujmy, tak pre tento prípad sú ustanovenia zákona špecifické, a preto je vylúčené uplatňovať si ich z ochrany osobnosti.

171. Z doterajšej súdnej praxe nie sú známe judikované rozhodnutia, aby ten, kto má poškodené zdravie, mal nárok na náhradu cez ust. § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. V danom prípade všetky nároky, ktoré vzniknú zásahom do zdravia, telesnej integrity, rodinného, ako aj súkromného života poškodeného, sa uplatňujú v rámci odškodňovania bolesti poškodeného a sťaženia spoločenského uplatnenia, ktoré sa realizujú cez zák. č. 437/2004 Z. z.

172. S uvedeným záverom odvolacieho súdu sa stotožnil aj ÚS SR v uznesení zo dňa 13.8.2014 pod sp. zn. I ÚS 426/2014, zo záverov ktorého vyplýva, že nepochybne dôsledky poškodenia zdravia sa prejavujú vo viacerých sférach súkromného, ako aj rodinného života poškodeného. Z pohľadu citovanej platnej právnej úpravy je však zrejmé, že tieto ujmy sú kryté inštitútom sťaženia spoločenského uplatnenia a odškodňované jednorazovo na základe bodového ohodnotenia v závislosti od rozsahu obmedzení pri uplatnení v živote a spoločnosti. Citované ustanovenia zák. č. 437/2004 Z. z. teda upravujú náhradu za dôsledky poškodenia zdravia v pracovnom, kultúrnom, súkromnom, manželskom, ale napr. aj v politickom či športovom živote. Pokrývajú teda náhradu všestranných obmedzení poškodeného v rôznych sférach jeho života pri plnení jeho rôznych spoločenských úloh, ktoré sa prejavili ako dôsledok poškodenia zdravia. Z uvedeného dôvodu potom nevzniká právny nárok na náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože vyššie uvedené ujmy sú odškodňované prostredníctvom inštitútu sťaženia spoločenského uplatnenia.

173. Keďže všetky žalobkyňou tvrdené obmedzenia v súvislosti s poškodením členka sú odškodnené prostredníctvom inštitútu sťaženia spoločenského uplatnenia, potom jej nárok na náhradu nemajetkovej ujmy je v plnom rozsahu nedôvodný.

174. Okrem iného, v žalobe pri uplatnenom nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, argumentovala predovšetkým obmedzeniami súvisiacimi s úrazom chrbtice, ktorej poškodenie v zmysle záverov znaleckého posudku pri predmetnom školskom úraze preukázané nebolo.

175. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

176. Podľa § 256 ods. 2 CSP, ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

177. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

178. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

179. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

180. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

181. Podľa § 262 ods. 3 CSP, ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitýmnym rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

182. V prípade, ak súd prejednáva v spoločnom konaní viacero právnych vecí, považuje sa pre účely rozhodnutia o náhrade trov konania každá z týchto vecí za samostatnú. V takom prípade treba samostatne posúdiť mieru úspechu a neúspechu účastníkov, ďalej zvážiť, či neúspech nebol len v nepatrnej časti, alebo či rozhodnutie o výške plnenia nezáviselo od znaleckého posudku alebo úvahy súdu, a to samostatne vo vzťahu ku každej z týchto vecí. Uvedené konania o čiastkových nárokoch majú totiž spoločné iba to, že sa o nich rozhoduje v jednom konaní (uznesenie NS SR z 11.10.2012 pod sp. zn. 3MCdo/11/2011).

183. S poukazom na späťvzatie žaloby v časti uplatneného nároku na náhradu bolestného za poškodenie driekovej chrbtice súd prvej inštancie rozhodoval o nároku na náhradu trov konania v zmysle ust. § 256 CSP. V danom prípade súd dospel k jednoznačnému záveru, že žalobkyňa zastavenie konania v uvedenej časti z procesného hľadiska zavinila, preto súd priznal nárok na náhradu trov konania úspešným žalovaným v 1. a 2. rade a intervenientovi. Je nepochybné, že už pri podaní žaloby s poukazom na závery predložených lekárskych posudkov, žalobkyňa nepochybne vedela, že k poškodeniu jej chrbtice následkom školského úrazu nedošlo, keďže aj hodnotu bolestného určovala vlastnou úvahou bez lekárskeho posúdenia. Okrem iného z predložených lekárskych správ tak, ako to bolo konštatované v znaleckom posudku nepochybne vyplýva, že žalobkyňa ešte dňa 8.10.2012 absolvovala vyšetrenie driekovo-krížovej časti chrbtice magnetickou rezonanciou, ktorá nediagnostikovala akútne traumatické zmeny, ale ňou bola znázornená chondróza medzistavcovej platničky, čo znamená jej degeneratívny proces.

184. Keďže v prevyšujúcej časti zamietol žalobu voči žalovanému v 2. rade z dôvodu nepreukázania jeho zodpovednosti za poškodenie zdravia žalobkyne následkom školského úrazu, súd vo vzťahu žalobkyne a žalovaného v 2. rade priznal nárok na náhradu trov konania postupom podľa § 255 CSP úspešnému žalovanému v 2. rade.

185. CSP nemá ustanovenie obdobné ust. § 142 ods. 3 O. s. p., ktoré sa uplatňovalo ako lex specialis vo vzťahu ust. § 142 ods. 2 O. s. p. Na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy, nová právna úprava už neobsahuje 3 špeciálne skutkové podstaty, ale len 2. Na prvom mieste je zásada úspechu a v prípadoch, keď má strana sporu vo veci úspech len čiastočný, platí pravidlo obsiahnuté v § 252 ods. 2 CSP. Nepatrný neúspech CSP aktuálne nepozná a zohľadňuje sa teda každý neúspech, a to vrátane neúspechu v časti príslušenstva pohľadávky. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti (str. 906 Komentára k CSP, nakladatelství C. H. Beck).

186. Aj z dôvodovej správy k ust. § 255 CSP vyplýva, že v tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore, ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. V sporovom konaní je kritérium procesného úspechu prvoradým kritériom posudzovania náhrady trov konania, čomu zodpovedá i systematické začlenenie tohto ustanovenia. Podľa tohto kritéria môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu alebo znaleckého posudku. Ako príklad uvádza dôvodová správa náhradu nemajetkovej ujmy v sporoch o ochranu osobnosti. Vhodným riešením potom bude, že žalobca má právo na plnú náhradu trov konania, avšak výlučne iba z prisúdenej sumy. Priznanie plnej náhrady trov konania výlučne z prisúdenej sumy je v tomto prípade zdôvodniteľné cez interpretáciu pojmu úspech vo veci, keďže ten sa skúma čo do právneho základu a nie čo do výšky.

187. Na základe uvedeného, preto súd vo vzťahu k priznanému nároku na náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia priznal žalobkyni voči žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov konania

v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy, keďže rozhodnutie súdu v tomto prípade záviselo od záverov znaleckého posudku.

188. Ďalej si žalobkyňa v predmetnom konaní uplatnila právo na náhradu tzv. ďalšej škody vo výške 6 818,39 Eur pozostávajúcej z poplatkov za lieky, parkovného, za ortopedické pomôcky a CD dokumentáciu, poplatkov zaplatených v odborných ambulanciách a ústavnom zariadení, cestovných náhrad a náhrady ušlej tržby otca v súvislosti s jej prevozmi na vyšetrenia do odborných ambulancií a ústavného zariadenia, poplatkov za kúpeľnú liečbu vrátane cestovných náhrad ako aj odmeny vyplatenej právnemu zástupcovi za právne poradenstvo pred začatím konania vo veci samej.

189. Keďže žalobkyni bol z uplatneného nároku na úhradu ďalšej škody priznaný nárok iba v rozsahu 1 315,17 Eur, čo predstavuje 20 % z hodnoty, súd o nároku na náhradu na náhradu trov konania v uvedenej časti rozhodol postupom podľa § 255 ods. 2 CSP a úspešným žalovaným v 1. rade a intervenientovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu percentuálneho rozdielu úspechu a neúspechu v spore, teda v rozsahu 60 %.

190. S poukazom na zamietnutie žaloby v časti uplatneného nároku na nemajetkovú ujmu súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania postupom podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalovanému v 1. rade a intervenientovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

191. Na základe uznesenia tunajšieho súdu zo dňa 14.1.2016 podal znalec Y.. T. V. znalecký posudok č. X/XXXX a súčasne vyúčtoval znaleckú odmenu vo výške 295,48 Eur.

192. Uznesením zo dňa 28.7.2016 bola znalcovi priznaná odmena za znaleckú činnosť vo výške 295,48 Eur, ktorá bola v sume 100 Eur vyplatená zo zálohy zloženej pod pol. 19/2016 a suma 100 Eur zo zálohy zloženej pod pol. 10/2016 a suma 95,48 Eur bola vyplatená preddavkovane z prostriedkov štátu.

193. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predo dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

194. Podľa čl. 4 ods. 1 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

195. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

196. Podľa § 259 CSP, ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok.

197. Keďže nová procesná úprava nenachádza svoj ekvivalent ust. § 148 O. s. p. (náhrada trov štátu), možno tu použiť len všeobecné ust. § 251 CSP, ktoré v sebe zahŕňa všetky trovy súdneho konania, teda aj trovy štátu a tiež ust. § 259 CSP, z ktorého vyplýva, že ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok. Rozhodovanie súdu o náhrade trov štátu vyplýva aj z čl. 4 ods. 1 CSP, ktorý umožňuje v prípade absencie výslovnej právnej úpravy aplikovať ustanovenie CSP, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu aj účelu najbližšie posudzovanej právnej veci.

198. Keďže CSP neobsahuje osobitnú právnu úpravu o trovách štátu, súd o ich náhrade rozhodoval postupom podľa ust. § 251 v spojení s ust. § 259 CSP a keďže žalobkyňa sa z procesného hľadiska považuje za úspešnú stranu v spore v konaní o náhradu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia za poškodenie členka a kolena pri školskom úraze, potom je povinný nahradiť všetky trovy, ktoré vznikli v súvislosti s uvedeným nárokom, teda aj trovy štátu vo výške zodpovedajúcej vyplatenej odmeny znalcovi za vykonané znalecké dokazovanie neúspešný žalovaný v 1. rade.

199. V zmysle ust. § 251 CSP trovami konania sú aj trovy dokazovania, ktoré vznikli v súvislosti vykonaním jednotlivých dôkazných prostriedkov v sporovom konaní. Ide predovšetkým o svedočné, znalečné, výdavky tretej osoby podľa § 259 CSP, náklady odborného stanoviska a pod. Aj v takomto

prípade trovy dôkazu znáša neúspešná strana sporu, preto súd prvej inštancie zaviazal neúspešného žalovaného v 1. rade na náhradu trov štátu pozostávajúcich z vyplatenej odmeny znalca zo štátnych prostriedkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.